കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാല (

കേരള ഗ്രന്ഥശാ
ലക്ഷ്യം നേ

ആർ രാമൻ നായർ

കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥാലയ പ്രസ്ഥാനത്തിനോട് സമാനമായ ഒരു സംരംഭം ലോക ചരിത്രത്തിലൊരിടത്തും നമുക്ക ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനില്ല. റാംസസിന്റെ പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ സംവിധാനത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങി ആധുനിക കാലത്തെ ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായ പൊതുഗ്രന്ഥാലയ സേവനം ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുന്ന ചൈനയിൽ വരെ ചികഞ്ഞു നോക്കിയാൽ നമുക്ക് കാണാനാവുന്നത് ജനതയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ദേശത്തിന്റെയാകെ സംസ്കാരിക വികാസത്തിനും സഹായകമാവാൻ വേണ്ടി ഗവൺമെന്റ് തന്നെ സ്വയം സ്ഥാപിച്ച ഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥകളാണ്. പക്ഷേ തങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സാമൂഹിക പുരോഗതിയ്ക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ എന്ന അറിവോടെ, ഗവൺമെന്റ് അവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാതെ ജനങ്ങൾ തന്നെ സ്വയം മുന്നിട്ടിറങ്ങി ജന്മം കൊടുത്തവയാണ് കേരളത്തിലെ അയ്യായിരത്തോളം ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ. സാധാരണക്കാരന് ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അനുഭവപ്പെട്ടേയ്ക്കാമായിരുന്ന മാനസികമായ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനും തങ്ങൾ തന്നെ നിലനിർത്തുന്ന തങ്ങളുടെ തന്നെ സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ എന്ന ബോധം വളർത്തുവാനും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ ഈ സ്വഭാവത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മറ്റെവിടെയുമുണ്ടായിരുന്നവയിൽനിന്നും തികച്ചും ഉന്നതമായ വ്യക്തിത്വവും പ്രവർത്തന ശൈലിയും അതിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ തന്നെ കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കൈവന്നിരുന്നു.

ജനകീയ പ്രസ്ഥാനം

വിജ്ഞാന കുതുകികളായ രണ്ടു മൂന്ന് പേർ ഒന്നിച്ചു കൂടുമ്പോൾ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടക്കമായി. അവരുടെ വിജയം അടുത്ത ഗ്രാമങ്ങൾക്ക മാതൃകയായി. പതിനായിരക്കണക്കിന് പ്രവർത്തകർ ഈ സംരംഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. ആ പ്രവർത്തകർ തന്നെ ജനായത്ത രീതിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്ക് ഒരു കേന്ദ്രീകരണസമിതി, കേരള ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം രൂപീകരിച്ചു. നാലായിരത്തോളം ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളെ അകാല ചരമത്തിലെത്താതെ നാലുദശകങ്ങളിൽ നിലനിർത്തിയതിനു ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം കാഴ്ചവെച്ച സേവനങ്ങൾ ചെറുതൊന്നല്ല.

കേരളത്തിലെ അതിശക്തമായ ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനമായി വളരുവാനും ഗവർമെണ്ടിന്റെയും ജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധപിടിച്ചു പറ്റുവാനും ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങളും വിശ്രമവേളകളും ലഭ്യമായിരുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിനെങ്കിലും ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പാഠനകളരിയായി തീർന്നു. ഗ്രാമീണ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും ഗ്രന്ഥാലയസംഘവും, സംഘടനാതത്വങ്ങളും, പൊതുപ്രവർത്തന രീതികളും പ്രവർത്തകരെ പഠിപ്പിച്ചു. ജനാധിപത്യാടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കമ്മിറ്റികൾ പ്രവർത്തിക്കണം. എങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണം, എങ്ങനെ കണക്കുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കണം, തെറ്റുകൾ എങ്ങനെ തിരുത്തണം, ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക കൂട്ടായി ചർച്ച നടത്തി തീരുമാനമെടുത്തു അതു നടപ്പിലാക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നൊക്കെ പ്രവർത്തകർ മനസ്സിലാക്കി. ഇതൊക്കെ കേരള ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളായി പലരും കാണുന്നു. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തു പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ച പല വ്യക്തികളും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഉയർന്നുവന്നവർ തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക രംഗത്തൊക്കെ ഒരിക്കൽ ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനം ആർക്കും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല.

അപര്യാപ്തതകൾ

പക്ഷെ ഒരു പൊതു ഗ്രന്ഥാലയവ്യവസ്ഥ വെറുമൊരു സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനം മാത്രമല്ലെന്ന കാര്യവും നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഒരു പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ സംവിധാനം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം ഒരു പരാജയമായിത്തീർന്നു. എന്നാണ് നിലവിലുള്ള നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാലയ സേവനരംഗവും സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വളർന്നുവന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ ശോചനീയാവസ്ഥയും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് എടുത്തുകാട്ടേണ്ട പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതു പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നതു വെറും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായിരുന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയെയോ സാംസ്കാരിക സംഘടനയെയോ പോലെ ജനായത്തരീതിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഘം എന്ന സ്വഭാവവും, അത്തരം ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തേക്കാളും കൂടുതൽ ജനങ്ങളെ അതിന്റെ പ്രവർത്തനമേഖലയിലേക്കാകർഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന മേന്മയും മാത്രമാണ് ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിനുള്ളത്. അത്തരം ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ സംഘടനാ ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ പൊതുഗ്രന്ഥാലയസേവനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യങ്ങളെ മറന്നുപോവുക മാത്രമല്ല സംഘം ചെയ്തത്. പൊതുഗ്രന്ഥാലയ സംവിധാനത്തിനു എങ്ങും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയരീതികളെ പുച്ഛിച്ചുതള്ളുകയും ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തനത്തിന് വിദഗ്ധ പരിശീലനമൊന്നും വേണ്ട, കുറെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനപരിചയം മതി എന്ന ധാരണ പരത്തുകയും വരെ ചെയ്തു.

ഇതിനൊക്കെ കാരണങ്ങളുമില്ലാതില്ല. വിദഗ്ധപരിശീലനം കഴിഞ്ഞ പ്രവർത്തകരും കാര്യക്ഷമമായി വിജ്ഞാനവിനിമയ സേവനവും ഗവൺമെന്റിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണവുമൊക്കെയാവുമ്പോൾ അവിടെ ആർക്കും കയറി തോന്നിയപോലെ പ്രവർത്തിക്കാനാവില്ലല്ലോ. നഗരങ്ങളിലും അക്കാദമിക് ലൈബ്രറികളിലുമുള്ള പോലെ കാര്യക്ഷമമായ ഒരു വിജ്ഞാനസേവനം ലഭ്യമാക്കാനാവും വിധം ഗ്രാമങ്ങളിലേയും ഗ്രന്ഥാ

കേരള ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന് സാധാരണ
ഗ്രന്ഥാലയ, വിജ്ഞാന വിതരണ വ്യവസ്ഥ
ത്തനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭഘട്ടം കടന്നുപോകാൻ കഴി
ന്നു. നമ്മുടെ സർവകലാശാലയുടെ ഗ്രന്ഥാലയ
ജനതയുടെ വെറും അഞ്ചുശതമാനം വരുന്ന
മാത്രം സമീപിക്കാനാവുന്ന അക്കാദമിക് ലൈബ്ര
ധൈഷണിക കസർത്തുകളിലും മാത്രമാണ് ത
ക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരന് വിജ്ഞാന നേ
പൊതുഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ
ശാസ്ത്രവിഭാഗം അയിത്തവും കൽപ്പിച്ചിരിക്കു

പ്രസ്ഥാനം-2

ലാ സംഘം

ടിയോ?

ലയങ്ങളെ സംഘടനയായിരുന്നില്ല ഇവിടെ ആവശ്യം. മറിച്ച് അവയുടെ നിയന്ത്രണം ലഭിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു.

പൊതുഗ്രന്ഥാലയം എന്ത്

പൊതുഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥയിലെ ഏറ്റവും താഴത്തെ തലത്തിലുള്ള ഗ്രാമീണ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ കൂടി തങ്ങളുടെ സേവനപരിധിക്കകത്തു വരുന്ന സമൂഹത്തിലെ ഏതൊരു വ്യക്തിയുടേയും വിജ്ഞാനസംബന്ധമായ ഏതാവശ്യവും നിവർത്തിക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള വിഭവശേഷിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളായിരിക്കണം. നിരക്ഷരതാനിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാനും നേ

ണക്കാർക്കു വേണ്ടി ഒരു
ഉറപ്പാക്കാനുള്ള പ്രവർ
ഴിയാതെ പോയിരിക്കു
യ ശാസ്ത്രവിഭാഗമോ
ഉന്നത വർഗ്ഗത്തിന്
ബ്രറികളിലും വെറും
താൽപര്യം പ്രകടിപ്പി
സേവനം നൽകാനുള്ള
വർക്ക് ആ ഗ്രന്ഥാലയ
ുന്നു.

ടിയ സാക്ഷരത നിലനിർത്തുവാനും വിദൂരവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സഹായിക്കുവാനും അവയ്ക്കു കഴിയണം. കൃഷി, മററുതൊഴിലുകൾ ആരോഗ്യപരിപാലനം വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ, ഗവൺമെണ്ട് ലഭ്യമാക്കുന്ന സാമൂഹ്യക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾ, തൊഴിലവസരങ്ങൾ എന്നുമാത്രമല്ല ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും തന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഏതന്വേഷണങ്ങൾക്കും പെട്ടെന്നു മറുപടിനൽകാനാവുന്നഏററവും സമീപത്തുള്ള കേന്ദ്രമായിരിക്കണം ഒരു പൊതുഗ്രന്ഥാലയം. ഇന്നു നമുക്കുള്ള നാലായിരത്തി അഞ്ഞൂറോളംഗ്രാമീണഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ എത്രയെണ്ണം ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ നൽകാൻ പര്യാപ്തമാണ്? അത്യാവശ്യമായ റഫറൻസ് പുസ്തകങ്ങളും ശാസ്ത്രീയമായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥശേഖരവും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത നിർദ്ദേശ വിജ്ഞാന സേവനമെങ്കിലുംനൽകാനുള്ള ശേഷിയും വിരലിലെണ്ണാവുന്ന ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്കു കൂടി ഇല്ല

സാംസ്കാരിക വിനിമയത്തിനും വിനോദത്തിനും സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്ന ക്ലബ്ബുകളായിട്ടാണ് ഗ്രാമീണ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നൽകുന്നത്. കുറെ നോവലുകളും കഥകളും പോപ്പുലർ മാഗസിനുകളും പ്രാദേശിക പത്രങ്ങളും വാങ്ങി വിതരണം നടത്തുകയും ക്യാരംസും ചീട്ടും കളിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും വർഷംതോറും ഒന്നോ രണ്ടോ കലാപരിപാടികളും കായിക മൽസരങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് പൊതുഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെസേവനമെന്നു ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തകരും സാധാരണക്കാരും എങ്ങനെയോ ധരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.

തകർന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ

ദേശത്തിന്റെ മൊത്തം പുസ്തകസമ്പത്തിൽനിന്ന് എന്നതു പോയിട്ട് നമ്മുടെ സ്റ്റേററ് സെൻട്രൽ ലൈബ്രറി എന്നവകാശപ്പെടുന്ന പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയുടെ തന്നെ ശേഖരത്തിൽനിന്ന് ആവശ്യമായവയെങ്കിലും നഗരത്തെ സമീപിക്കാനാവാത്തഒരു ഗ്രാമീണന് അയാളുടെ സമീപത്തുള്ള പൊതുഗ്രന്ഥാലയത്തിലൂടെ ലഭ്യമാക്കാനാവുക നമ്മുടെ സ്വപ്നത്തിൽക്കൂടി വന്നിട്ടേയില്ല ഫലമോ നഗരങ്ങളിൽ നിർത്തുന്ന കൂററൻ ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളുടെ ഉപയോഗം അവയെ സമീപിക്കാനാവുന്ന സമ്പന്നരായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ കുത്തകയായിത്തീരുന്നു അവയെ നിലനിർത്താൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതോ പാവപ്പെട്ട ഗ്രാമീണന്റെ വിയർപ്പിന്റെ ഫലവും കൂടിയാണു താനും.

ഈ വസ്തുതകൾവ്യക്തമാക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ അരനൂററാണ്ടത്തെ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് നാം വീമ്പിളക്കുമ്പോഴും ഒരു പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന സേവന സംവിധാനങ്ങൾ നമുക്ക് ഇന്നും വിദൂര സ്വപ്നങ്ങളായിത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു എന്നാണ്.

ജനങ്ങളിലും ഭരണാധികാരികളിലും ഗ്രന്ഥാലയാവബോധം വളർത്തുക എന്ന പ്രാരംഭഘട്ടത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് കടക്കുവാൻ സംഘം തയ്യാറില്ല എന്നതാണ് നമ്മുടെ പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ രംഗത്തിന്റെ പരാജയത്തിനു പ്രധാന കാരണം. അംഗങ്ങൾക്ക് മാത്രം സേവനം നൽകിയിരുന്ന ഈ കേന്ദ്രങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കാകമാനം തുറന്നു കൊടുത്തു് അംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളിൽനിന്നും ജനങ്ങളുടെയാകെ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഗവർമെണ്ടിന്റെനേരിട്ടുള്ളഭരണത്തിൻ കീഴിലാക്കി, അവയെ യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാന കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി വികസിപ്പിക്കുവാൻ ഗവർമെണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനുള്ള രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലേക്കു കടക്കാൻ സംഘത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പകരം ഗ്രന്ഥാലയ രംഗത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ നിയന്ത്രണം കൊതിച്ച ഒരു വി

ഗം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ തന്നെമുരടിപ്പിച്ചുനിർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ കേരളത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ ശക്തമായ മഹത്തായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഫലവത്താകാതെപോയി.

ഗവൺമെൻറ് ലൈബ്രറികൾ

സംഘത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരാത്ത അനേകം പൊതു ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. 1948 ലെ മദ്രാസ് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആക്ട് അനുസരിച്ചുള്ള ലോക്കൽ ലൈബ്രറി അതോറിട്ടികൾ മലബാർ പ്രദേശത്തു് പ്രവർത്തിക്കുന്നു പക്ഷേ കാലാനുസൃതമായ മാററങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനാവും വിധം അവയെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്താനാവാത്തതുകൊണ്ടു അവയും തകർച്ചയുടെ വക്കിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഡിസ്ട്രിക്ട് ലൈബ്രറികൾ, മുനിസിപ്പൽ ലൈബ്രറികൾ, പഞ്ചായത്തു് ലൈബ്രറികൾ, ഹരിജനങ്ങൾക്ക വേണ്ടിയുള്ള ലൈബ്രറികൾ തുടങ്ങി പല വകുപ്പുകളിലായി വേറെയും പൊതുഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. രേഖകളിൽ മാത്രം നിലനിൽക്കുകയും ജീവനക്കാരുടേയും മററും ചെലവുകൾ എഴുതിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയാണ് ഇവയിൽ പലതുമെന്ന് അടുത്ത കാലത്തെ പത്ര റിപ്പോർട്ടുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി

സംസ്ഥാന കേന്ദ്ര ലൈബ്രറി എന്ന മഹത്തായ സങ്കൽപ്പത്തിനു് തന്നെ ഒരപവാദമായി തൻൽപ്പര്യക്കുറവിന്റെയും, ശാസ്ത്രീയമായ ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തന രീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയുടെയും ബലിയാടായി പല ദശകങ്ങൾ കൊണ്ട് തകർന്നടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വൻഗ്രന്ഥശേഖരം തന്നെ സ്വന്തമായുള്ള തിരുവനന്തപുരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി. സംസ്ഥാനത്തിനു് എന്നതു പോയിട്ട് തിരുവനന്തപുരം നഗരവാസികൾക്ക് കൂടി അത്യാവശ്യമായ ഗ്രന്ഥാലയ സേവനം നൽകാൻ അതിനു കഴിയുന്നില്ല. കേന്ദ്ര സ്ഥാപനങ്ങളായ ദേശീയ ഗ്രന്ഥാലയവും രാജാറാംമോഹൻ റോയി ഫൗണ്ടേഷനും, മററു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കെന്നപോലെ കേരളത്തിലെ പൊതു ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ലഭ്യമാക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങളും സഹായങ്ങളും ഫലവത്താകാതെ പോയതിനു് പ്രധാന കാരണം ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കഴിവുകേടായിരുന്നു എന്നു് കെ എം ഗോപി തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥാലയ വിദഗ്ദ്ധർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

കൊല്ലം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി

പിന്നെയുള്ളതു് ചില വ്യക്തികളുടെ ഔദാര്യവും സാമൂഹ്യ സേവന തൽപ്പരതയും കൊണ്ടുമാത്രം നിലനിൽക്കുന്ന, ശേഖരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സമ്പന്നമായ, മികച്ച സേവനം കാഴ്ചവക്കാനാവുന്ന ഒന്നു രണ്ടു ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളാണ്. രവീന്ദ്രൻനായർ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്ന കൊല്ലം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയാണ് അവയിൽ പ്രധാനം. ഒരു കൊച്ചു സമൂഹത്തിൽ പ [illegible] നിലനിർത്തുന്ന [illegible]ഥാലയ വിജ്ഞാന പാ[illegible]

ശേഷം 3ൽ

കേരള ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം...

2ൽ നിന്നും.

...ന കേന്ദ്രത്തിന്റെ സംവിധാനവും സൗകര്യങ്ങളും എന്തായിരിക്കണം എന്നതിന് മാതൃകയാകാവുന്ന സ്ഥാപനമാണത്. എങ്കിലും ഒരു പൊതുഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ഒറ്റപ്പെട്ട സംരംഭങ്ങൾ ഏറെ പ്രസക്തമല്ല. സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്ക് ബാധകമായ ഒരു പൊതുഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥയുടെ ഭാഗമല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് അയ്യായിരത്തോളം കൊച്ചു ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും പത്തിരുപതു ലക്ഷം രൂപ വാർഷിക ചെലവു വരുന്ന പബ്ലിക് ലൈബ്രറി പോലുള്ള വൻശേഖരങ്ങളും ജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാകാതെ നിൽക്കുന്നത്.

ഗ്രന്ഥാലയ ശാസ്ത്ര വിഭാഗം

ഈ പരാജയത്തിന്റെ കാരണം [illegible] നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റുകൾ [illegible] ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന [illegible] താൽപ്പര്യക്കുറവോ [illegible] ഗ്രന്ഥ[illegible] [illegible]

ടേയും ഗ്രന്ഥാലയ വിദഗ്ധരുടേയും വീക്ഷണ വൈകല്യത്തിലേക്കും കാഴ്ചക്കേടിലേക്കും കൂടി അതു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാലയ ശാസ്ത്ര വിഭാഗം ജനതയുടെ വെറും അഞ്ചു ശതമാനത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന അക്കാദമിക് സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ സംവിധാനത്തിലും യാഥാർത്ഥ്യവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത വെറും ധൈഷണിക ചർച്ചകളിലുമാണ് ഇതുവരെയും താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ തൊഴിൽ പഠനം കഴിഞ്ഞ ലൈബ്രേറിയൻമാരിൽ ഒരു ശതമാനമെങ്കിലും തൊണ്ണൂറഞ്ച് ശതമാനം ജനങ്ങൾക്കും സേവനം നൽകാനുള്ള പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ രംഗത്തേക്കു കടന്നു വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നതു ഗൗരവ പൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്. ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും നഗരങ്ങളേയും സമീപിക്കാനാവാത്ത ഗ്രാമീണരും ദരിദ്രരുമായ നമ്മുടെ ജനതയുടെ എൺപതു ശതമാനം വരുന്ന സാധാരണക്കാരുടെ വിജ്ഞാന വിതരണം നടത്താനുള്ള ഏക സ്ഥാപനങ്ങ[illegible]

സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തകർക്ക് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാല അയിത്തം കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥാലയ ശാസ്ത്ര പഠന ക്ലാസ്സുകളിൽ വർക്കിംഗ് ലൈബ്രേറിയൻമാർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സീറ്റുകൾ സമ്പന്നരായ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ സമീപിക്കാനാവുന്ന ജനതയുടെ വെറും അഞ്ചു ശതമാനം വരുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ സേവിക്കുന്ന അക്കാദമിക് ലൈബ്രേറിയൻമാർക്ക് മാത്രമായി സർവ്വകലാശാല റിസർവ് ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടേയും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്ത ഇത്തരം നയങ്ങൾ സാധാരണക്കാരന്റെ അദ്ധ്വാന ഫലം സമ്പന്നരായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ തെളിവാണ്.

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാലയ ശാസ്ത്ര വിഭാഗത്തിനും വിദഗ്ധർക്കും പൊതുഗ്രന്ഥാലയരംഗത്തോടുള്ള ഈ അവജ്ഞയും താൽപ്പര്യക്കുറവും പക്ഷപാതവുമാണ്. ഒരു പൊതു ഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥ എന്തായിരിക്കണമെന്നും, അതിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയ നിയമം അനിവാര്യമാണെന്നും, ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തകരേയും ജനങ്ങളേയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനും ഒരു ഗ്രന്ഥാലയ വ്യവസ്ഥ സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവൺമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കാനും കഴിയാതെ പോയതിന്റെ കാരണവും. ഗ്രന്ഥാലയ നിയമ നിർമ്മാണ ശ്രമങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധ സഹായവും ജനങ്ങളുടേയും പ്രവർത്തകരുടേയും സഹകരണവും ഗവൺമെന്റിന് അത്യാവശ്യമായി വന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതു നേടിക്കൊടുക്കുവാനും, ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സുഗമമാക്കാനും, അങ്ങനെ കഴിയാതെ പോയി. പൊതു ഗ്രന്ഥശാലാ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ ധാരണകളും പ്രവർത്തനക്ഷമമല്ലാത്ത പദ്ധതികളും പെരുകുവാനും ഇതു കാരണമായി. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തെ പഴയ പടി പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്ന ഇപ്പോഴത്തെ വാദം ഇതിന്റെ ഫലമാണ്.

(തുടരും)